

[Socialministeren]

rådgivningstilbud, der fuldt ud lever op til disse intentioner. Vi ved også, at der findes et utal af rådgivningsinitiativer både inden for det offentlige og på privat grundlag, som ligger utrolig tæt op ad det, der er forslagsstillernes ønske.

Om de mange åbne rådgivningstilbud findes ligeligt fordelt over hele landet, er et andet spørgsmål, og her finder jeg snarere, at der på baggrund af beslutningsforslaget ville være grund til at se på, om der er nogle kommuner, som ikke lever op til forudsætningen om at kunne tilbyde åben rådgivning, som allerede følger af de gældende regler. Viser det sig så, at der er behov for en opstramning på dette område, vil jeg være villig til over for kommunerne at præcisere vigtigheden af, at der sikres borgerne i alle kommuner en adgang til at kunne henvende sig alene med det formål at få en rådgivning, hvor der er sikkerhed for anonymitet og for, at deres oplysninger ikke registreres eller journaliseres. Det mener jeg er en meget mere farbar vej i stedet for som foreslået at kaste sig ud i opbygningen af et nyt system, som medfører store omkostninger, og som der måske slet ikke er brug for.

Efter min opfattelse lægger beslutningsforslaget taget efter pålydende med de detaljerede krav til rådgivningscentrene op til et meget stift system, der kan virke bremsende, ja ligefrem hindrende for en fortsættelse af den positive udvikling, vi ser i dag. I dag kan rådgivningerne således indrettes i mange forskellige former bestemt af det lokale behov, og det er muligt at inddrage og også tage hensyn til frivillige initiativer på området.

Jeg må afvise, at det skulle være vejen frem at inddrage staten i nye generelle finansieringsordninger, sådan som det er foreslået. Dette gælder generelt, men får særlig vægt, når talen er om rådgivning, som finansieringsmæssigt klart er en kommunal opgave. Jeg kan derfor ikke gå ind for dette forslag til folketingsbeslutning, men jeg vil gerne, som jeg har nævnt, undersøge spørgsmålet om åbne rådgivninger ude i kommunerne og i givet fald følge sagen op over for de kommuner, der ikke lever op til forudsætningerne.

Jytte Andersen (S):

Socialdemokratiet er helt enig i den tankegang, der ligger bag forslaget. Vi synes, det

grundlæggende er en god idé at arbejde for, at vores samfund både på lokalt og på regionalt og statsligt plan bedre er i stand til at åbne sig over for børn og unge, der måtte have problemer eller behov for at få et råd, som de muligvis ikke kan få hjemme hos deres forældre.

Det er sådan, vi anskuer tankegangen i forslaget her, og når man ser ud over landet og ser de mange ulykkelige børn og de mange børn og unge, det går skævt for, er der i hvert fald noget, der tyder på, at vores nuværende system og vores nuværende regelsæt og lovgrundlag er for utilstrækkeligt, når det drejer sig om anonym og åben rådgivning over for børn og unge. Vi synes ikke, det er tilstrækkeligt bare at opfordre kommunerne til nu at komme i gang med at organisere deres ting lidt bedre. Vi tror, der er brug for en opstramning, og vi tror frem for alt, at der er brug for et nyt lovgrundlag, der meget klart præciserer, at børn skal have mulighed for at få råd og vejledning, også når deres forældre er imod det. Det er jo lige præcis det, der er det vanskelige: om vores offentlige system skal give børn og unge en hånd med på vejen, til trods for at deres forældre modsætter sig det. I Socialdemokratiet synes vi faktisk, at børn skal have nogle flere rettigheder i forhold til det offentlige system.

Så vi betragter forslaget som et godt inspirationsgrundlag til det arbejde, vi er i gang med i Folketingets Socialudvalg vedrørende anbringelse af børn uden for hjemmet enten med samtykke eller uden samtykke, og vi mener egentlig, at udfordringen for os ligger i at få dette forslag til at indgå i det lovforslag, vi arbejder med i øjeblikket i Socialudvalget.

Men som sagt, det væsentligste i forslaget er budskabet om, at børn og unge skal have mulighed for åben og anonym rådgivning, også selv om deres forældre modsætter sig det.

Karen Højte Jensen (KF):

Det Konservative Folkeparti mener som forslagsstillerne, at enhver borger – altså også børn og unge og forældre – skal kunne få rådgivning og vejledning, uden at der oprettes en sag, forstået på den måde, at når det alene drejer sig om rådgivning og vejledning, skal dette ske uden registrering i systemet.

Dette forhold er der taget højde for i bistandsloven. Hvis vi spørger i amter og kommuner, vil vi få bekræftet, at der er denne mu-